

**Tekst: arch. Elżbieta Lenartowicz,
DECK-DRY Polska Sp. z o.o.**

Foto: DECK-DRY

wokół domu

JAK ZBUDOWAĆ TARAS IDEALNY?

Foto: DECK-DRY

Zalety posiadania tarasu

Drewniane tarasy, deck-i, gretingi, podesty, trapy – to uznawane na całym świecie, najbardziej ekskluzywne zewnętrzne posadzki. Żadna inna zewnętrzna posadzka (kamień, terakota, deck-i kompozytowe - tj. plastikowe z domieszką pyłu drewnianego) nie zapewnia takiego komfortu jak wykonywane od wieków drewniane tarasy (deck-i) – ciepłe, przyjazne, naturalne, estetyczne.

Współcześnie deck-i montowane w odpowiednim systemie, zapewniają taką samą, a nawet większą trwałość niż inne, wyżej wymienione zewnętrzne posadzki.

Foto: DECK-DRY

Foto: DECK-DRY

Techniki budowy

Systemy budowy tarasów ogólnie dzieli się na: wkrętowe (tradycyjne) i bezwkrętowe. W pierwszym z wymienionych systemów deski są przykręcane „od góry” wkrętami; jest to najtańszy sposób montażu, lecz ma następujące wady: deska zostaje trwale uszkodzona od góry, zgnilizna i pęknięcia drewna wokół wkrętów pojawiają się już po kilku miesiącach, górnych płaszczyzn desek nie można cyklizować, bo są uszkodzone wkrętami.

Systemy bezwkrętowe powyższej wady nie posiadają. Możemy wyróżnić następujące systemy montażu tarasów bezwkrętowych:

1. Gnijące, tj. „nieekologiczne”, w których deski są zamocowane (ukrytymi w szczelinach pomiędzy deskami) różnego rodzaju łącznikami we wpustach w wąskich (bocznych) pionowych ściankach desek. Systemy te posiadają jednak pewne wady: deski „od dołu” skazane są nieuchronnie na gniciu, ponieważ w każdym styku (pomiędzy deskami a legarami i deskami a w/w łącznikami), tj. w miejscach o utrudnionym dostępie powietrza rozwijają się agresywne grzyby niszczące drewno. Styki te nigdy nie wysychają, nawet po okresach długotrwałej suszy. Deski montowane „nieekologiczne” mają także tendencję do obuluzowywania się (skurcz desek do 4%, tj. do 3-5 mm) oraz do wypaczania, zwanego inaczej „łyżkowaniem”. Wymiana lub demontaż desek w tym wypadku jest trudna - tarasy takie trzeba demontować od ich skrajów.

2. Niegnijące, tj. „ekologiczne”, w których deski są zamontowane wkrętami „od dołu” pomiędzy kapinosami desek specjalnymi podkładkami montażowymi. Tarasy takie są praktycznie niezniszczalne i nie posiadają żadnej z w/w wad, ponieważ deski „od dołu” pozostają w stanie powietrzno-suchym, co w znacznym stopniu ogranicza rozwój drobnoustrojów. Tarasy ekologiczne warto natomiast konserwować „od góry”. Współczesne oleje do impregnacji posiadają frakcje antygrzybiczne, olej wnika w drewno, wypełnia mikropęknięcia, uniemożliwiając rozwój grzybów również „od góry” – dlatego deck-i te, konserwowane, nie niszczą również „od góry” i uzyskują trwałość nawet dłuższą od terakoty. Legary montażowe/konstrukcyjne w systemach niegnijących są wykonywane z tworzyw sztucznych. Wymiana deski może następować w dowolnym miejscu, bez konieczności rozbierania tarasu.

Górna powierzchnia desek

Kolejną decyzją, którą trzeba podjąć przed budową tarasu, jest wybór górnych powierzchni desek. Mogą one być:

- ♦ ryflowane: drobno-, grubo- lub płaskoryflowane; żadne ryflowanie nie spełnia przypisywanej mu funkcji – nie jest skutecznym zabezpieczeniem antypoślizgowym (które notabene w ogóle nie jest potrzebne); deski ryflowane trudno też konserwować – w ryflach zbierają się trudne do usuwania nieczystości; ryfle maskują niedoskonałości drewna;
- ♦ gładkie deski: są zdecydowanie lepsze, ponieważ łatwiej je utrzymać w czystości i konserwować; nowoczesne oleje z frakcjami antygrzybicznymi konserwują drewno i zabezpieczają, m.in. przed pojawieniem się tzw. grzybka powierzchniowego, który może być śliski (lecz występuje tylko na zaniedbanych i niekonserwowanych wiele lat tarasach). Deska gładka, która jest konserwowana, nawet mokra nie jest bardziej śliska od innych mokrych nawierzchni zewnętrznych.

Foto: DECK-DRY

Foto: DECK-DRY

Gatunki drewna używane do budowy tarasów

Z gatunków rodzimych polecane są: sosna, sosna prażona, modrzew syberyjski, świerk skandynawski. Natomiast do najpopularniejszych gatunków egzotycznych należą: bangkirai, massaranduba, cumaru, garapa, badi, tatajuba, ipe, jatoba, iroko, teak, wenge.

Usuwanie patyny

Pod wpływem deszczów, zalegającego śniegu, pyłów i promieni UV drewno desek decków patynuje się, tj. szarzeje powierzchniowo. Można temu przeciwdziałać poprzez:

- ♦ cyklinowanie – wykonuje się je tylko raz w okresie ok. 1-go roku od dnia zamontowania deck-u, zasadniczo w celu wyrównania ewent. powstałych w tym okresie nierówności; po tym okresie deska jest całkowicie ustabilizowana i znacząco ponownie się nie odkształca;
- ♦ usuwanie patyny środkami specjalistycznymi;
- ♦ mycie pod ciśnieniem.

Podłoża pod deck-i

Najkorzystniej układać deck bezpośrednio na podłożu. Powinno ono być równe i stabilne, ponieważ jakość podłoża przekłada się na jakość deck-u. Polecane podłoża to np.: płyta betonowa (również ażurowa), papa układana bezzakładkowo, styrodur, płyty chodnikowe, konstrukcja stalowa itp. Jeżeli podłożo nie jest równe, należy przewidzieć zastosowanie elementu poziomującego, tj. regulowane wsporniki tarasowe, paski papy lub podkładki, taśmy i kliny gumowe.

Foto: DECK-DRY

